

colle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Listopad 2020, r. XXIV. č. 266

„Zůstaň, Pane, s těmi, jimž je v tento večer odepřen spánek, s těmi, kdo bdí a pláči...“ (sv. Augustin)

Listopad: je čas děkování!

Na den sv. Františka (4. 10.) papež František podepsal a vydal novou sociální encykliku „Fratelli tutti“, ve které vyzývá, abychom jako křesťané pochopili své postavení ve světě a odpovídali na výzvy současného světa. Vřele doporučuji ke čtení. Určitě nám pomůže uvědomit si krásu našeho křesťanského života a najít způsob, jak bychom měli žít, abychom pracovali pro konkrétní budování Božího království. Plánuji, že v adventu na tom budeme jako farnost pracovat a zamýšlet se nad tím. Prožíváme znovu těžké doby. Všechny činnosti ve farnosti jsou zastaveny, a není to ono. Pandemie nás znovu zavřela doma a nemůžeme vést normální život, jak bychom si přáli. Prosím o trpělivost a zachovávání všech opatření, která nám vláda nařizuje. Je to způsob, jak můžeme pomoci, aby bylo brzo všechno v pořádku.

A jak má pokračovat život ve farnosti, když máme tolik omezení?

Především si myslím, že se musíme i nadále neustále modlit za konec pandemie. Každý den můžeme sledovat mši svatou ve sdělovacích prostředcích, můžeme se denně zapojit do modlitby svatého růžence, jak doporučují naši biskupové – aby se modlili všichni společně ve 20 hodin večer. Můžeme tento čas považovat za „kairos“, speciální dobu, kdy můžeme najít více času pro Krista i pro rodinu. Musíme být doma, takže tento čas můžeme využít, abychom byli spolu, abychom se sdíleli, vypravovali si, a – proč ne? – i četli spolu slovo Boží. Až se pak vrátíme do normálního života, nebudeme na to mít tolik času. Bylo by dobré si také tento měsíc zvláště připomínat naše drahé zemřelé a mluvit o nich v rodině. Nezapomeňme, že národ, který zapomíná na své zemřelé, nemá budoucnost. To, co máme a jsme, je i díky nim. Máme za co děkovat. Tento rok papež umožnil získat plnomocné odpustky pro zemřelé za obvyklých podmínek během celého listopadu. Modleme se i za ty, za které se nikdo nemodlí. To jsou výzvy tohoto měsíce!!!

A tím se také můžeme pomalu připravit na advent, který začíná 29. 11., a na roráty (doufejme, že je budeme moci slavit denně, jak je už v naší farnosti obvyklé).

Přeji vám i sobě, abychom nikdy neztratili naději, abychom se pořád těšili, že se už brzo uvidíme, že spolu to dokážeme, a že vše bude dobré – hlavně proto, že to nezáleží (jen) na nás, ale na Pánu!

P. Juan, OSA

Veřejné mše svaté se do odvolání nekonají; jsou dostupné pouze v on-line podobě (po-so ve 12:15 hod na Facebooku). Ruší se i veškerý pravidelný farní program. Věříme, že se situace brzo zlepší a budeme se zase normálně stýkat. Kostel však zůstane denně otevřen k individuální modlitbě s možností přijmout svaté přijímání a svatou zpověď (či svátost pomazání nemocných), a to od pondělí do soboty **od 11.30 do 13 hod**, v neděli **od 8.45 do 14:00 hod**.

Ve všech těchto dobách bude v kostele k udělování svátostí i k jakékoli další potřebě přítomen kněz.

K ZAMYŠLENÍ

Pokaždé, když jsi pokoušen reagovat stejně starým způsobem, zeptej se, chceš-li být vězněm minulosti nebo průkopníkem budoucnosti. (Deepak Chopra)

Přestaň se zabývat obavami a užij si dnešní den.

Recept: 1 x denně dávka pozitivní myšlenky udrží tvé srdce veselé.

BŮH SI VYVOLIL

Jonáše, i když věděl, že uteče.

Davida, přestože se dopustil cizoložství.

Petra, i když věděl, že jej Petr zapře.

Bůh tě miluje se všemi tvými slabostmi a nedokonalostmi a vyvolil si tě a očekává vždy tvoji odpověď lásky.

Víte, jaké jsou **skutky milosrdenství tělesné a duchovní?**

Připomeňme si je:

Tělesné

Sytit hladové

Napájet žíznivé

Poskytnout přístřeší putujícím

Oblékat nahé

Navštěvovat nemocné

Navštěvovat uvězněné

Pohřbívat mrtvé

Duchovní

Učit nevědomé

Dát dobrou radu tomu, kdo jí potřebuje

Opravit toho, kdo se mýlí

Odpouštět tomu, kdo nás uráží

Utěšovat smutné

Trpělivě snášet chyby bližního

Modlit se za živé a mrtvé

Před Boží tváří

Kolikrát se musíme podívat zpět do minulosti, abychom si uvědomili něco důležitého o svém současném životě. Zahledět se do starých příběhů a vystopovat jejich následky; vzpomenout si na to, jak jsme něco tenkrát vnímali a prožívali, a vyhledat souvislosti s dnešním dnem. A kolikrát při této nostalgické anamnéze zjistíme, že některé věci jsou s námi napořád, i když už jsou zdánlivě dávno pryč.

Asi nebude pro nikoho velkým překvapením, když řeknu, že často nás takové mentální výlety do minulosti přivedou do dětství. Třeba když se někdy nečekaně pro sebe vrátíme k pronikavému pocitu strachu, kdy – jako v dětství – se bezděky chceme schovat pod stůl nebo alespoň vlézt pod peřinu. Nebo zažijeme pocit studu, kdy bychom se nejradši přikryli kouzelným pláštěm, pod kterým nás nikdo neuvidí. A také například když chceme udělat něco, co se ostatním nebude líbit, a tak se toho bojíme, jako jsme se v dětství báli, že na to přijdou rodiče a budou se zlobit. Dokážete si představit, jak byste se v takové situaci jako dítě zachovali? No přece byste se schovali, udělali to potají. Když jsem si to před nedávnem uvědomila, vyrazilo mi to dech: vždyť se chováme pořád stejně. Jako Adam z příběhu o stvoření světa, který se schoval před Bohem mezi stromy v zahradě a doufal, že ho tam Pán Bůh nenajde. Tak i my: ve chvíli, kdy děláme něco nepravého, máme pocit, že to nikdo nevidí, že Bůh je někde tam, daleko, na nebesích, odkud je na zemi špatně vidět. Že se zrovna otočil, že se nekouká a vůbec má jiné starosti.

Dokonce i teď, když píši tyto řádky, se musím trochu usmát: jsme pořád stejní, jako děti. Trochu naivní, občas trochu nerozumní a také slabí, nesamostatní, odkázaní na někoho jiného. Protože i když už jsme dávno dospělí, jsme zároveň pořád ještě děti, děti Boží, a jsme každou minutu a každou sekundu svého života před Jeho svatou tváří.

Kateřina Tourková

Zas jednou tu máme studený měsíc listopad. Příznaky zimy jsou všude kolem nás: padající listí, krátkí se dny a boj proti chřipkovým epidemiím, ve kterém jsme jednotní. Někteří z velkých církevních Otců hovořili o střídání ročních období jako o důkazu pomíjivosti našeho světa. Samozřejmě, pro nás křesťany je tento svět dobrý, ale má daleko k dokonalosti. Svatý Pavel říká: "Proto zde sténáme touhou, abychom byli oděni šatem nebeským." (2 Korinským 5,2) V nás všech se míchá smutek, štěstí a "sténání" v očekávání věcí příštích. Někteří dělají vše pro to, aby odvrátili myšlenky na smrt. Například Ludvík XV. (1715-1774), francouzský král, zakázal svým nařízením „*komukoliv zmínit slovo smrt v jeho přítomnosti*.“ Říká se, že nikdy nechodil na pohřby, a to ani svých nejlepších přátel, a vypověděl ode dvora každého, kdo i jen náhodou zmínil zakázané slůvko "smrt". Je pro nás těžké pochopit jeho chování. I lidé naprosto nevěřící si uvědomují, že smrt je neodvratná záležitost. Jako křesťané, jakkoliv máme ze smrti obavu, můžeme s myšlenkou na smrt žít. Ježíš nám svým zmrtvýchvstáním ukázal cestu ze zoufalství a úzkosti. Jeho zmrtvýchvstání, jeho triumf nad smrtí neustále zneklidňuje skeptiky, stejně jako utěšuje věřící. Během totalitní éry byli lidé masově převychováni, aby věřili, že jde jen o mýtus na základě staré legendy. Ideologie byla to, na čem záleželo. Materialismus jako „náboženství pro masy“ byl povinným zdrojem všeho vědění a základem lidské víry. Naštěstí, tato epocha je již za námi, jakkoliv její zbytky můžeme ještě pozorovat. Během tohoto měsíce zvláště věnovaného památce mrtvých pojďme oslavit vzpomínkou skutky těch, kdož nesli znamení víry, těch, kdož odešli před námi.

Existuje příběh ze sibiřského pracovního tábora: Krutě mučenému vězni se vysmívá jeho sadistický žalářník: "Smrt je jediné, co zbývá." Vězeň odpoví: "A já ji očekávám s radostí." Snažme se, aby se tato věta pro nás stala pravdou. Všechny bolesti a smutky jsou v tomto okamžiku ničím v porovnání s tím, co čeká na ty, kdo věří ve Vzkříšeného. "Skrze Tvůj kříž a zmrtvýchvstání, Pane, jsi dal světu radost."

P. William S. Faix, OSA

Způsob přijímání eucharistie v době epidemie

Podávání Eucharistie na ruku - poznámka na úvod

Současná epidemie nám do každodenního života i do praxe víry přináší různá omezení – snažíme se bránit nezvladatelnému šíření nákazy a chránit ty, kdo jsou mezi námi zvláště zranitelní.

Úkolem následující krátké stati je poskytnout inspiraci a případný korektiv pro přijímání Eucharistie v tomto čase nouze. Text nechce vyhodnocovat situaci, posuzovat ochranná opatření či vstupovat do obecných diskusí o podávání svatého přijímání.

Mnozí diecézní biskupové, jednotlivě či společně v rámci biskupských konferencí, dali svým věřícím doporučení či přímo vydali rozhodnutí o tom, že v době epidemie Covid-19 má být Eucharistie podávána a přijímána *na ruku* – což je obecně v církvi latinského obřadu jedna z legitimních možností (při zachování stanovených podmínek).

Důvod tohoto kroku biskupů je nasnadě: nákaza se šíří kapénkovou infekcí, nejvíce tedy ze sliznic úst a nosu při dýchání, kašláním a kýcháním – a proto podávání do otevřených úst znamená vyšší riziko přenosu infekce rukama podávajícího z jednoho přijímajícího na druhého, než podávání na ruku. Podobná opatření známe i z minulosti, například z období morových ran – Eucharistie se tehdy pomocí vhodného nástroje podávala nemocnému z ulice do okna či dveří jeho domu, tedy „na dálku“, aby se zachovala bezpečnější vzdálenost.

Duchovně

Přijímání Eucharistie na ruku má ovšem svoji **ušlechtilou formu**, o kterou je třeba dbát a která se odvozuje ještě z praxe antické církve. Mnohým lidem je málo známá. Nejde tu jen o estetiku či technické provedení přijetí Těla Páně, ale především o **vtělený duchovní postoj**, do kterého nás Tradice uvádí. Pozoruhodné svědectví o této starobylé praxi nám přinášejí **antické katecheze pro nově pokřtěné**, konané ve čtvrtém století biskupem sv. Cyrilem Jeruzalémským a Janem. S mimořádným duchovním i teologickým vhledem pojednal o těchto antických svědectvích v jednom ze svých postních kázání i **Josef Ratzinger**, ještě jako arcibiskup v Mnichově. Říká:

„Když čteme texty Otců, vidíme, v jaké bázi tehdy přijímali eucharistii. U Cyrila Jeruzalémského ve IV. století najdeme jeden zvlášť krásný text. Líčí ve svých křestních katechezích komunikantům, jak to mají dělat. Mají předstoupit a ze svých rukou vytvořit trůn, pravou položit přes levou, aby ruce byly trůnem pro krále a zároveň znázorňovaly kříž. Jde mu o toto symbolické vyjádření plné krásy a hloubky: člověk svými rukama vytváří kříž, který se stává trůnem, na nějž vstoupí Král. Natažená, otevřená ruka se tak může stát symbolem toho, jak se člověk staví před Hospodina, otevírá mu své ruce, aby se mohly stát nástroji jeho blízkosti, trůnem jeho milosrdenství v tomto světě. ... církev zápasila... o bázeň srdce, která se sklání před tajemstvím Boha, jenž se nechává vložit do našich rukou. Neměli bychom přitom zapomenout na to, že nečisté jsou nejen naše ruce, ale také náš jazyk a také naše srdce... Největším rizikem a zároveň nejvyšším vyjádřením pro milostiplnou Boží dobrotu je, že se ho smí dotýkat nejen ruka a jazyk,

ale také srdce. Že Pán do nás vstupuje a v nás a s námi žije, že se chce zevnitř stát středem našeho života a jeho proměněním.“

Co si z těchto hlubokých textů můžeme vzít pro naši praxi?

1. Vše začíná křtem, uvěřením v Krista a v jeho živou spasitelnou přítomnost, pro niž nás Duch Svatý připravil: **Proto na našem vysloveném vyznavačském Amen záleží.**
2. Naše Bohem stvořená tělesnost, skrze křest naroubovaná na tajemství vtělení, má i ve své křehkosti úctyhodný úkol: účastní se na díle Boží milosti a stává se jejím nástrojem – jak na její cestě do našeho srdce, tak na její cestě k našim bližním: **Proto na našem těle při Eucharistii záleží.**
3. Jsme podle Tradice zváni, abychom Eucharistii nejen přijímali, ale abychom ji přijímali s bázní, která podstatně přináleží k setkání Boha a jeho stvoření. Ale naše klanění i stání před Otcem musí být jen podle Božího Syna, jeho smrti a zmrtvýchvstání, jinak by bylo buď otrockou ponížeností, anebo rouhavou pýchou: **Proto na našem klanění i stání před Otcovou tváří, s Ježíšem a nikdy bez něj, záleží.**
4. Setkání s Bohem při Eucharistii vrcholí láskyplnou vydaností Boha člověku, ale také láskyplnou vydaností člověka Bohu. Trůnem i oltářem je kříž: **Proto na našich vydávajících se otevřených dlaních složených do podoby Kristova kříže záleží.**
5. Pán přichází, aby v nás žil a proměnil nás v sebe a abychom se stali nástrojem jeho blízkosti v tomto světě. Nakonec se tedy naše otevřené dlaně a otevřená ústa musejí otevřít k pravému chrámu, kde si Pán buduje příbytek: **Proto na našem srdci a na našich bližních záleží.**

Velmi prakticky

- Před svatým přijímáním se nejprve pokloníme přítomnému Kristu. V našich zemích máme dobrý zvyk **poklonit se Pánu** společně při zpěvu Beránku Boží, jinde to lidé dělávají různě individuálně, někdy třeba i trochu chaoticky a nevyzpytatelně.
- Přijímající předstoupí před podávajícího a **zdvihne své ruce do výše prsou, složené** pravou dlaní přes levou **do tvaru kříže**. Dlaně jsou otevřené tak, že ta horní je uctivě a bezpečně připravena jako trůn pro přijetí Krista.
- Podávající ukáže přijímajícímu Tělo Páně a vyznavačsky říká: Tělo Kristovo. Přijímající **hledí na hostii** a stejně **vyznavačsky odpovídá: Amen!**
- Potom podávající pokojně **položí hostii do připravené dlaně** přijímajícího. Ten přijme Tělo Páně buď hned před knězem nebo ustoupí o krok stranou, spodní rukou **hostii vezme z dlaně a hned si ji vloží do úst**. Udělá to tak, aby podávající s jistotou viděl, že hostie byla přijata a není nikam odnášena.
- (- Při přijímání do úst je rozdíl jen v tom, že přijímající po vyslovení Amen otevře dostatečně ústa s připraveným jazykem tak, aby podávající mohl hostii bezpečně položit právě na jeho jazyk.)

Povzbuzení na závěr

Tento zvláštní čas se hodí pro malou katechezi v našich farnostech, aby svaté přijímání probíhalo s ušlechtilostí i praktickou šikovností.

Mgr. Jan Kotas, S.L.L.

Víš, že?...

* **Pout' do Santiaga de Compostela se tento rok, z důvodů COVID-19, nekoná.**

* Připomínáme, že na území českých a moravských diecézí lze za obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce, návštěva hřbitova spojená s modlitbou za zemřelé) získávat **plnomocné odpustky pro duše v očistci** již od 25. října. Toto povolení platí ovšem pouze pro ty, kdo ze závažných důvodů nemohou získat odpustky pro duše v očistci v řádné době od 1. do 8. listopadu.

* Naše farnost ve spolupráci s hnutím Křesťan a práce se pravidelně 2x ročně modlí **za pronásledované křesťany** - vždy o 6. velikonoční neděli, kterou vyhlásili za den modliteb pro všechny diecéze naši biskupové, a pak o 2. listopadové neděli, kdy se za pronásledované křesťany modlí i křesťané jiných vyznání po celém světě. V našem kostele se k nim připojíme v neděli 9. 11., kdy modlitby začnou v 15:00 hodin korunkou k Božímu milosrdenství a budou ukončeny adorací v 17:00 hodin. Srdečně zveme.

* Během listopadu se **společně modlíme při mši sv. za naše zesnulé** bratry a sestry. U vchodu kostela bude k dispozici sešit, kde můžete napsat jejich jména. Při přímlovách se tato jména budou číst.

* **První neděle adventní** letos připadá na neděli 29. listopadu. Na začátku mše sv. budou žehnány adventní věnce jak pro kostel, tak především pro domácnosti (přineste do kostela na mši sv. věnce!).

* Během adventní doby budou od pondělí do pátku v kapli sv. Barbory **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45.

* V sakristii od 22. 11. už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2021**.

* **Úklid kostela** nejen během prázdnin vždy v pátek po 16:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

* Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.

* Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

Knihovna farnosti

Zamýšlím-li se nad tím, co nám chce Hospodin sdělit skrze tzv. koronavirovou krizi, docházím k různým závěrům: od otcovského napomenutí, že nejsme sami na Zemi, ani nám Země nepatří, až po prosté konstatování, že nevím. Jisté však je, že každá taková situace, ale i jiné podobné situace, jsou vždy příležitostí se zamyslet. Ale žádný oslnivý myšlenkový závěr ode mne nečekejte, chci vás jen vybídnout, abyste se trochu zastavili a zklidnili se v našem každodenním shonu a nejistotě, umocněných současnou pandemií. Skvělou možností k tomu dává četba literatury. Naše klášterní knihovna, jak jste si mohli přečíst v minulém čísle, je opět v provozu a nabízí zajímavou duchovní literaturu, životy svatých, rady do života, myšlenky i kázání. Nemůže-li se v současné době člověk duchovně kultivovat v divadle, galerii, na výstavě apod., může si aspoň doma přečíst něco zajímavého, povzbudivého nebo prostě jen něco, co pohladí po duši. Jako novopečený knihovník vám rád knihy zapůjčím na dobu v podstatě časově neomezenou. Vzhledem k tomu, že nemůžeme slavit nedělní mši svatou spolu v kostele, nemusíme ani brát ohled na avizovanou výpůjční dobu (neděle po české mši svaté od 10:30 do 11:30). Knížky vám mohu půjčit kdykoli, jakkoli a kdekoli to bude možné, třeba je i osobně přivezu. Stačí se jen se mnou dohodnout na mailu: martinchik@volny.cz nebo na telefonu: 605 284 310. Vybírat můžete ze seznamu na webových stránkách naší farnosti:

<https://augustiniani.cz/farnost/augustinianska-knihovna>. Rád vám také něco vyberu nebo doporučím sám, když mi řeknete, jaké téma by vás zajímalo. K dispozici je i prostá beletrie bez duchovního obsahu, chce-li někdo jen relaxovat běžnou četbou. Sestry a bratři, budu se snažit vám co nejdříve nabídnout i katalog beletrie v elektronické verzi. Do té doby se na mě obračejte s dotazy a požadavky, rád posloužím. Přeji krásné a klidné chvíle strávené s četbou i bez ní a těším se na shledání v blízké budoucnosti.

Váš knihovník Martin

Dobrou chuť

Kokosová bábovka s bílou čokoládou

Ani v lázních jsem nepřestala přemýšlet o receptu a dostal se mi do ruky tento, bábovka by měla chuťově připomínat bonbony Rafaelo. Jen jsem si doma trochu zvykla, už jsem ji zkusila, odborná porota – Ríša a sousedi – bábovku posoudila a byla přijata s pochvalou. Bude se hodit do naší sbírky bábovek.

Budeme potřebovat: 2 hrnky hladké mouky, 1 hrnek kokosu, 1 hrnek pískového cukru, 1 hrnek mléka, 1 hrnek oleje, 1 prdopeč, 1 vanilkový cukr, 3 vejce a bílou čokoládu nakrájenou na malé kousky. Dala jsem tam jednu tabulku, ale myslím, že přidat ještě polovinu, tedy celkem 15 dkg, by bylo lepší.

Vejce ušleháme s cukrem do pěny, pomalu přišleháme olej a postupně přidáme ostatní suroviny.

Formu na bábovku vymažeme a vysypeme, nejlépe kokosem.

Pecheme asi hodinu na 170°C.

Přeji Vám krásný podzim a modlím se, abychom se už brzy zase v kostele setkali.

Dobrou chuť

Hanka

XXII. Augustiniánský týden 2020
„Sv. Augustin v době COVID-19“

On-line!! Odkaz bude na www.augustiniani.cz od 6.11.2020.
Zájemci, prosím zašlete mail na osaprag@augustiniani.cz

Program

11. listopadu

18:00 P. Paul Graham, OSA: „P. Augustin Schubert, OSA a jeho učení v době pandemie“

12. listopadu

18:00 Prof. Jan Sokol: „Augustinovo pojetí času“

13. listopadu, Narození sv. Augustina

12:15 Mše sv.

18:00 Jiří Tourek: „Sakrální prostor v době Augustina“

14. listopadu

19:00 Koncert členů Svatotomášského sboru a hostů (Eva Vernerová, Pavel Verner, Barbara Kürstenová)

www.skolasvatehoaugustina.cz

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2020

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky